

Den almindelige merkantile Opfattelse gaar ud paa, at den af Udkastet foreslaaede Regel er den naturlige at falde tilbage paa, naar det ikke af Aftalen med Agenturgiveren følger, at Agenten ikke har Ret til Godtgørelse, og der heller ikke kan oplyses nogen bestemt Koutume i denne Retning for den paagældende Branche. Iøvrigt kan angaaende § 73 henvises til det ved § 29 bemærkede.

§ 74.

Bestemmelserne i denne Paragraf om Agentens Ret til at tilbageholde Prøver, Mønstre o. a. svare ganske til § 39 om Kommissionærens tilsvarende Ret. Man kan derfor indskrænke sig til at henvise til det ved denne Paragraf bemærkede med Tilføjende, at Reglen spiller en noget større praktisk Rolle her, da det hyppigere vil forekomme, at Agenten er i Besiddelse af Effekter af den ovennævnte Art end Kommissionæren, f. Eks. Agenturgiveren tilhørende Fortegnelser over Kunder, Materiale til Reklame og lignende.

§ 75.

Det er ikke helt ualmindeligt, at Agenten har Varer paa Lager til Salg for Agenturgiveren. I § 75 bestemmes, at naar dette er Tilfældet, har Agenten de samme Pligter og Rettigheder med Hensyn til til Varerne, som Handelskommissionæren efter andet Kapitel har med Hensyn til Gods, der er sendt ham til Salg.

Man kunde spørge, om det ikke under saadanne Forhold ligger nærmest at antage, at det er Meningen, at Agenten, forsaa-vidt angaar de omtalte Varer, skal optræde som Kommissionær, saaledes at han, naar Omstændighederne ikke vise noget andet, anses for bemyndiget til at sælge de Varer, han har paa Lager, som Kommissionær og ogsaa formodes at have foretaget Salg af dem i denne Egenskab. Dette har man dog ikke ment at burde udtale i Udkastet. Dertil forekommer det for hyppigt, at det omtalte Forhold, skønt det frembyder en vis Lighed med Kommission, dog i Virkeligheden er Agentur. Hvorvidt nu For-

holdet i Tvivlstilfælde skal opfattes paa den ene eller den anden Maade, maa afgøres efter de konkrete Omstændigheder. At Faktura udfærdiges af Hvervgiveren eller i hans Navn, vil ordentligvis oplyse, at den paagældende har handlet som Agent og altsaa f. Eks. ikke kan modtage Betaling for Varen (§ 83). Omvendt vil den Omstændighed, at den paagældende selv fakturerer i eget Navn, indicere, at han er optraadt som Kommissionær.

Medens man saaledes ikke har anset det for rigtigt at udtale nogen Præsumption i den ene eller den anden Retning med Hensyn til, om Forholdet skal opfattes som Kommission eller Agentur, har man ikke næret nogen Betænkelighed ved at fastsætte, at Agenten under de anførte Omstændigheder har de samme Pligter og Rettigheder med Hensyn til Varerne, som Kommissionæren har med Hensyn til ham til Salg sendt Gods, og at det, forsaa-vidt de for den civile Kommissionær og Handelskommissionæren gældende Regler ere forskellige, er de for sidstnævnte gældende, som maa anvendes, jfr. § 65. Dette er vistnok ganske selvfølgelig og stemmer med Handelsopfattelse. Agenten er saaledes pligtig at drage Omsorg for Varerne, at holde dem adskilte fra andre Varer, naar ikke andet følger af Forholdene, og at brandforsikre dem (§ 10). Han maa være pligtig at foretage en vis Undersøgelse af Varerne, og saafremt der ved Modtagelsen eller senere viser sig Mangler ved dem, skal han underrette Agenturgiveren derom (§§ 11—12). For sine Fordringer paa Agenturgiveren vil han have Panteret i Varerne efter Reglerne i §§ 31—35; han vil eventuelt kunne udøve Standsningsret med Hensyn til dem (§ 37, 2det Stykke) og, naar han ikke længere er pligtig at beholde dem, kunne sælge dem i Overensstemmelse med de i § 38, sidste Stykke foreskrevne Regler eller skaffe dem bort. Ligeledes maa Agenten eventuelt kunne beregne sig Godtgørelse for Afgivelse af Lagerrum og de øvrige i § 29, 2det Punktum nævnte Præstationer, selv om han ikke i saa Henseende har haft nogen særlig Udgift.